

Wat is de invloed van de fractuurlocatie op de door patiënten gerapporteerde functionele uitkomsten bij laterale tibiaplateau fracturen?

ACHTERGROND

Tibiaplateau fracturen (TPF) van de laterale condyle zijn veelvoorkomend en variëren van milde tot zeer uitgebreide letsels. Echter, de invloed van de locatie en uitgebreidheid van de fractuur op het functionele herstel is nog onduidelijk. Dit onderzoek heeft als doel om de relatie tussen locatie, uitgebreidheid en uitkomsten te onderzoeken.

METHODE

Een retrospectief, cross-sectioneel onderzoek werd uitgevoerd bij 529 patiënten met een laterale TPF, behandeld tussen 2003 en 2018. Iedere patiënt werd gevraagd om de KOOS-vragenlijst in te vullen. Fracturen werden geclassificeerd via de 'Ten Segment'-methode. Multivariate regressieanalyse werd uitgevoerd om de relatie tussen fractuurlocatie, het aantal aangedane segmenten en functionele uitkomsten te onderzoeken.

RESULTATEN

Fractuurpatroon 5, waarbij het volledige laterale plateau is aangedaan, en patroon 7, met geïsoleerde aantasting van de twee meest laterale segmenten, vertoonden de laagste totale KOOS-scores ($p=0.008$). Daarnaast daalde totale KOOS-score met 2.59 punten per extra betrokken fractuursegment ($p=0.010$).

CONCLUSIE

Alle regio's van het tibiaplateau zijn van belang voor het behoud van functie. Fracturen waarbij het volledige laterale plateau (patroon 5) of uitsluitend het laterale segment (patroon 7) is aangedaan, zijn geassocieerd met slechtere functionele uitkomsten. Een grotere fracturomvang, uitgedrukt in meer betrokken segmenten, correleert met slechtere patiënt gerapporteerde uitkomsten.

